

EXPUNERE DE MOTIVE

Principala obligație a parlamentarului este aceea de a participa la lucrările parlamentului, îndeosebi ale comisiilor parlamentare și ale ședințelor de plen. Mai rar consacrată expres prin Constituție, obligația parlamentarilor de a participa la lucrările parlamentului este instituită la nivelul tuturor adunărilor europene, fiind consacrată fie prin legi, dar cel mai adesea prin regulamentele parlamentare. În cazul deputaților europeni, Regulamentul Parlamentului European stabilește, pe lângă obligativitatea participării la lucrările parlamentare, și condițiile în care este înregistrată prezența acestora la lucrări. În România, art.28 alin.(1) din Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, instituie ca „*obligație legală, morală și regulamentară*” participarea deputaților și senatorilor la lucrările Camerei din care fac parte.

Practic, toate parlamentele care instituie obligativitatea participării la ședințele plenului și ale comisiilor prevăd și posibilitatea motivării absențelor, președintele Camerei sau biroul permanent fiind, de regulă, instanța investită prin regulament să aprecieze, de la caz la caz, rațiunea motivării absențelor. În acest sens, alin.(2) – (5) ale art.28 din Legea nr.96/2006 instituie în beneficiul parlamentarilor români posibilitatea motivării absențelor, precum și posibilitatea pentru aceștia de a beneficia de concedii.

În pofida acestor dispoziții legale, menite să faciliteze deputatului și senatorului exercitarea în condiții optime a mandatului parlamentar, nu puține sunt situațiile în care parlamentarii, din rațiuni diferite, absentează nemotivat de la lucrările Camerei din care fac parte. În acest context, trebuie să subliniem că, în practica parlamentară a parlamentelor naționale, pierderea unei părți din indemnizația parlamentară și/sau a celorlalte tipuri de indemnizații acordate pentru exercitarea mandatului parlamentar reprezintă probabil sancțiunea cea mai larg răspândită.

În scopul combaterii absenteismului, Legea nr. 96/2006 prevede sancțiuni pecuniare pentru situația în care parlamentarii absentează de la ședințele de plen sau de comisii. Astfel, potrivit art.29 alin.(1) din legea menționată, neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cadrul programului și ordinii de zi aprobate de Biroul permanent, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din indemnizația lunară brută a deputatului sau a

senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2) și (3). Or, după cum se cunoaște, absențele se contorizează la finele sesiunii parlamentare, iar sancțiunea în sine prevăzută la art. 29 alin.(1) din Legea nr. 96/2006 este dificil de aplicat, în condițiile în care există posibilitatea motivării acestora.

Tocmai din acest motiv, considerăm că reperul în aplicarea sancțiunilor pecuniare trebuie să fie, pe lângă numărul absențelor nemotivate la activitățile parlamentare din plen și din comisiile parlamentare, și un alt criteriu obiectiv, bazat pe activitatea propriu-zis parlamentară, desfășurată de un deputat sau de un senator în cursul unei luni. Din această perspectivă, considerăm că aplicarea unor sancțiuni pecuniare trebuie legată în mod necesar de voturile efectiv exprimate de acesta în cadrul plenului sau al comisiilor permanente. În absența acestui criteriu – care are și avantajul de a putea fi mult mai obiectiv contorizat – orice parlamentar poate justifica prezența sa în cadrul Camerei și, în consecință, acesta nu-și îndeplinește obligațiile de reprezentant al națiunii.

De asemenea, tot ca o măsură de combatere a absenteismului parlamentarilor de la lucrările Camerei din care aceștia fac parte, considerăm că prezența deputatului sau a senatorului la activitățile parlamentare trebuie să se facă pe baza semnăturii acestuia, înscrise într-o listă de prezență, care să se țină la secretarul general al fiecărei Camere. În acest sens, într-un mod asemănător celui în care se procedează și la alte parlamente naționale, dar și la Parlamentul European, la începutul legislaturii, fiecare parlamentar trebuie să depună un specimen de semnătură, pe baza căruia se va face orice înregistrare a prezenței sale la lucrările Camerei din care face parte.

Față de cele arătate mai sus, am elaborat prezenta propunere legislativă de completare a articolului 29 din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, pe care, în conformitate cu prevederile art. 74 alin.(1) și ale art. 65 alin.(2) lit.j) din Constituția României, republicată, o supunem Parlamentului spre dezbateră și adoptare.

INIȚIATOR,

senator George Crin Laurențiu Antonescu

